

18. ročník

13.–25. 8. 2017

Mezinárodní hudební festival Špilberk

Pod záštitou

Pavla Rychetského, předsedy Ústavního soudu ČR
Bohumila Šimka, hejtmana Jihomoravského kraje
Petra Vokřála, primátora statutárního města Brna
Martina Landy, starosty městské části Brno-střed

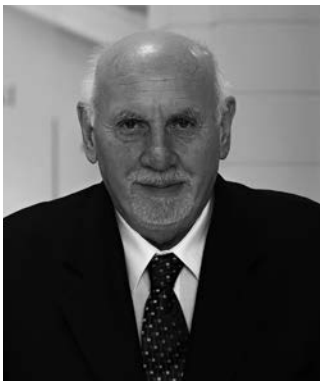
13. 8. 2017 20⁰⁰

velké nádvoří hradu Špilberk, Brno

SIMONA ŠATUROVÁ: BEL CANTO
árie a přede hry z italských oper

**Filharmonie
Brno Philharmonic**

Považuji se – a snad to nebude znít neskromně – za velkého milovníka klasické hudby. Její vznešené tóny mne provázejí celý život a každý den. Povzbudí mne v kanceláři při práci, uklidní při cestě autem a z přítmi obývacího pokoje mne dokážou přenést do milánské La Scaly. I proto se každý rok těším na brněnské léto, jehož druhou polovinu mám spojenou s Mezinárodním hudebním festivalem Špilberk. Se stejnou netrpělivostí čekám i na to, jaké hudební lahůdky pro nás budou v srpnu připraveny.

Myslím si, že ani letos nemůže být žádný příznivec klasiky zklamán. Jsou-li árie a předehry z italských oper předkrmem, pak hlavním chodem hudebních gurmánů musí být *Uherské tance* Johanna Brahmsa a především geniální „*Babí Jar*“ Dmitrije Šostakoviče s libretem Jevgenije Jevtušenka. V pestrosti nabídky se ale promítne mnohem více žánrů, forem a stylů. Spojují je dvě věci – hvězdné nebe nad Špilberkem a citát Jiřího Mahena: *Kdo chce pochopit hudbu, nepotřebuje ani tak sluch, jako srdce.*

Přeji nám všem nádherné hudební zážitky!

Pavel Rychetský

předseda Ústavního soudu České republiky

Vážení přátelé kvalitní hudby,

hudební festival Špilberk se koná letos již po osmnácté a dosáhl tak pomyslného věku dospělosti. Od svého vzniku v roce 2000 si získal početné publikum a zařadil se k tradičním kulturním akcím moravské metropole.

Nádvoří brněnského hradu se během sedmi srpnových večerů stane dějištěm koncertů jak s oblíbenou hudební klasikou, tak s inspirujícím střetem vážné hudby s hudbou populární. Právě z otevřenosti nejrozličnějším žánrům plyne stále rostoucí oblíbenost festivalu, který cíleně překračuje tyto rozdíly. Spolu s Vámi se těším na krásné chvíle přinášející vynikající umělecký zážitek.

Bohumil Šimek

hejtman Jihomoravského kraje

Umění, a zvláště hudba může údajně sloužit jako naše citová paměť, protože v jediné melodii si lze připomenout mnoho životních dramát a lidských citů. Brno v době vrcholících prázdnin přímo pulzuje pozitivními dramaty a emocemi a já jsem rád, že tuto příjemnou a živou atmosféru našeho města už osmnáct let dotváří také Mezinárodní hudební festival Špilberk.

I letos Filharmonie Brno osvěží naši emoční paměť odlehčeným symfonickým programem, v němž nebudou chybět bel canto či skladby klasiků, jako jsou Saint-Saëns, Mozart, Kodály, Brahms či Šostakovič. Caspar Richter pak mezi slavnými filmovými melodiemi uvede i ty, které složil letošní dvojnásobný jubilant – brněnský rodák Erich W. Korngold. A z trochu jiného, swingového a filmového soudku bude publikum moci ochutnat při vystoupení Rozhlasového Big Bandu Gustava Broma nebo při kinokoncertyech.

Věřím, že si festival pod širým nebem v romantickém hradním areálu také letos plně vychutnáme. Je to něco, co v žádném sále nezažijeme a co nám může poskytnout jen letně vyladěný Špilberk plný hudby.

Petr Vokřál

primátor statutárního města Brna

Vážení milovníci hudby,

vítejte na Špilberku! Kdysi sídelní hrad moravských markrabat z rodu Lucemburků, posléze nejvýznamnější vojenská pevnost Moravy, jež se pod velením Raduita de Souches zrodila ze slavné obrany Brna před Švédy, aby se později z rozhodnutí císaře Josefa II. přeměnila na nejobávanější žalář habsburské monarchie a zakončila poté svou vojenskou éru jako kasárna. Dnes je nejen sídlem instituce pečující o odkaz minulosti našeho města i přitažlivým cílem cestovního ruchu, ale také živoucím kulturním centrem.

V pestrém programu divadelních představení, koncertů a dalších kulturních i společenských akcí zaujímá tradičně, letos již po osmnácté, svoje místo Mezinárodní hudební festival Špilberk. Tvoří, dá se říci, pomyslný vrchol špilberské letní sezony. Vychutnejme si jej pod srpnovým nebem plnými doušky!

Pavel Ciprián

ředitel Muzea města Brna

Už dávno neplatí, že by Brno-střed přes léto takřikajíc vymřelo. Prakticky každý den se pořádá nějaká zajímavá a nevšední kulturní akce, kvůli které stojí za to zůstat v centru. Jednou z takových událostí, kterou by byla velká škoda propásnout, je Mezinárodní hudební festival Špilberk. Návštěvníci letošního 18. ročníku se budou moci zaposlouchat do skladeb od předních mistrů vážné hudby, filmových skladatelů či swingových hudebníků, a to v podání jednoho z nejkvalitnějších hudebních těles v Evropě – brněnské filharmonie. Koncerty se tradičně uskuteční v hradním areálu brněnské dominanty Špilberku.

Věřím, že nejsem jediný, kdo je nadšen, že máme v Brně podobné kulturní akce, které nám život zde zpříjemňují a nutí nás se na chvíli zastavit v každodenním shonu.

Martin Landa

starosta městské části Brno-střed

Milí posluchači,

vítám vás uprostřed prázdnin na velkém nádvoří hradu Špilberk, který se letos již po osmnácté stává letním koncertním sálem Filharmonie Brno.

Letošní nabídka přináší odlehčené letní hudební menu s noblesními chody: Filharmonie Brno pod taktovkou Łukasze Borowicze doprovodí na úvod festivalu Simonu Šaturovou operním gala *Bel canto*, provede Brahmsovy *Uherské tance* a další slavné kusy Mozarta, Saint-Saënsa a Kodályho s dirigentem Bijanem Khadem-Missaghem a na závěr s Casparem Richterem uvede večer ze slavných filmů a muzikálů s titulem *Spielberg na Špilberku*. Šostakovičovu *Třináctou symfonii „Babi Jar“* nastudují Mladí brněnští symfonikové pod taktovkou Gabriely Tardonové a na Špilberku vystoupí také legendární Rozhlasový Big Band Gustava Broma s Vlado Valovičem.

Na velkém plátně si letos můžeme vychutnat záznamy obřích evropských gala koncertů pod širým nebem – koncert orchestru a sboru Francouzského rozhlasu se světovými pěveckými hvězdami z Paříže z roku 2014 a koncert Vídeňských filharmoniků se Semjonem Byčkovem ze Schönbrunnu z roku 2016.

Těším se, že díky hudbě budou vaše kouzelné brněnské letní noci na Špilberku ještě magičtější.

Marie Kučerová

ředitelka Filharmonie Brno

Pořad koncertu

GIOACHINO ROSSINI

Semiramis / Semiramide

„Bel raggio lusinghier – Dolce pensiero“,
ária Semiramidy / Semiramide's aria

VINCENZO BELLINI

Norma

Předehra / Overture

GIUSEPPE VERDI

Rigoletto

„Gualtier Maldè... Caro nome“,
ária Gildy / Gilda's aria

GAETANO DONIZETTI

Don Pasquale

Předehra / Overture

GAETANO DONIZETTI

Lucie z Lammermooru / Lucia di Lammermoor

„Regnava nel silenzio – Quando rapito in estasi“,
ária Lucie / Lucia's aria

---

přestávka | 20'

VINCENZO BELLINI

Kapuleti a Montékové / I Capuleti e i Montecchi

„Eccomi in lieta vesta – Oh quante volte“,
ária Julie / Giulietta's aria

GIOACHINO ROSSINI

Lazebník sevillský / The Barber of Seville

Předehra / Overture

GIOACHINO ROSSINI

Lazebník sevillský / The Barber of Seville

„Ah se e ver – L'innocenza di Lindoro“,
ária Rosiny / Rosina's aria

GIOACHINO ROSSINI

Italka v Alžíru / L'italiana in Algeri

Předehra / Overture

GAETANO DONIZETTI

Linda z Chamonix / Linda di Chamounix

„Ah! Tardai troppo – O luce di quest'anima“,
recitativ a árie Lindy / Linda's recitativ and aria

Simona Šaturová soprán / soprano

Filharmonie Brno / Brno Philharmonic

dirigent / conductor **Łukasz Borowicz**

O skladbách

Názvem **bel canto** (krásný zpěv) se v dějinách italské opery označuje ledacos, nejčastěji však její slohové údobí, které začalo rozkvétat počátkem devatenáctého století, pokrylo hlavně jeho první půli a osobností Giuseppa Verdiho dospělo až na práh století dvacátého. Staletá péče o lidský hlas našla svůj protějšek v kompoziční virtuozitě a spolu s italským melodickým smyslem dospěla k nepřekonatelnému historickému vrcholu *belcantové opery*, nesené hlavně účinem brilantních árií a řadou titulů dosud tvořící repertoární základ dnešních místních i světových operních scén.

Gioachino Rossini (1792–1868) začal s (úspěšnou) kompozicí oper velmi záhy, takže když jich měl sedmatřicetiletý už devětatřicet, mohl s nimi přestat a věnovat se po zbytek svého poměrně dlouhého života už jen vážné hudbě a vybrané péči o svůj žaludek: nedá se popíít, že *tournedos Rossini* jsou ve svém oboru stejně nesmrtelné jako jeho *Vilém Tell* v operním. Operní drama o legendární asyrské královně *Semiramidě* začíná jejím výstupem v proslulých visutých zahradách, jednom ze sedmi divů starověkého světa: očekávajíc příchod vojevůdce Arsaxe, v jehož lásku věří, kochá se *krásným paprskem naděje, který jí konečně zasvitl*.

Vincenzo Bellini (1801–1835), rodák ze sicilské Katánie, pronikl svými operami na evropské scény už za svého nedlouhého života a svou mimořádnou melodičností ovlivnil tak či onak i zakladatele české národní hudby Smetanu a Dvořáka. Tituly jeho oper se porůznu objevují po celém světě, ale repertoárovou stálicí je jeho *Norma* o soupeřící lásce dvou galských kněžek k důstojníku římské okupační armády. *Předehra* připravuje dramatický děj tragédie účinnými stříhovými vpády zběsilé hudby do klidného průběhu melodických partii.

Giuseppe Verdi (1813–1901) měl s uvedením svého *Rigoletta* značné obtíže: hrdinou Hugovy dramatické předlohy *Král se baví* je ovšem monarcha – a to bylo jednou z četných připomínek rakouské cenzury, podle nichž se muselo libreto upravovat: ze záletného krále se stal anonymní vévoda. Jméno si však dává sám – krásné dceři svého dvorního šaška se představí jako chudý student Gaultier Maldè a ona potom v osamění láskyplně vzdychá *Gaultier Maldè... drahé jméno!*

Gaetano Donizetti (1797–1848) z Bergama zasáhl do rušného operního dění své doby sedmdesáti (!) tituly; na rozdíl od Rossiniho, vítězícího hlavně svou temperamentní komikou, se Donizetti svému publiku zamlouval také tragickými náměty. *Don Pasquale* mezi ně nepatří: veseloherní látka pracuje s dobovými reáliemi – bohatý stařec se oženil s mladou vdovou a kolem toho se rozvíjí nepravděpodobná síť intrik umožňující dobový *sitcom*. *Předehra* prozrazuje lehkost a bravuru, jíž se pak vyznačují virtuózní zpěvní čísla.

Za vzorový příklad belcantové operní tragiky se považuje Donizettiho *Lucie z Lammermooru* podle proslulého historického románu Waltera Scotta. A třebaže kritikům tohoto dosud často provozovaného díla nutno přiznat, že v něm převažuje účín jednotlivých brilantních árií nad dramatickým sepětím děje, nelze neocenit skvělou vstupní scénu s titulní hrdinkou: nad studánkou u vstupu do zámeckého parku Ravenswoodů čeká Lucie na mladého Edgara, s nímž chce v manželství ukončit historický spor dvou klanů, a vypráví své služce, že ve snu právě spatřila ducha dívky, kterou kdysi na tom místě zavraždil dávný Edgarův předek.

Belliniho *Kapuleti a Montékové* se zabývají proslulým příběhem veronských milenců, s nímž seznámil celý svět William Shakespeare. Libreto Belliniho opery však vychází z tradice mnohem starší (novela Mattea Bandella vyšla v roce 1554, deset let před tím, než se Shakespeare narodil). Svou árii *Ach, kolikrát, kolikrát ještě mám plakat...*, která operu proslavila, zpívá Julie ve svém pokoji v očekávání Romea, který má přijít tajnými dveřmi objevenými Páterem Lorenzem, aby ji přemluvil k útěku.

Nejhranější Rossiniho operou je ovšem *Lazebník sevillský* napsaný údajně za tři týdny; *předehru* k němu sestavil pohotový skladatel ze dvou starších (k *Aureliánovi v Palmýře* a k *Alžbětě, královně anglické*), takže neobsahuje žádný motiv z opery, kterou uvádí. Zato však dosahuje snad ze všech Rossiniho předeher nejúčinněji proslulého efektu, kdy se melodická hudba začne rozbíhat k nezadržitelnému stupňování pohybového temperamentu vrcholícím v překonávající závěrečné *strettě*.

Sopránovou hrdinkou opery je Rosina, mladá bohatá schovanka starého měšťana Bartola, který si brousí zuby na její dědictví, a vyvolená mladého hraběte Almavivy, který se jí představuje jako student Lindoro. V (přikomponované) árii *Ach, je-li to pravda* zpívá o úkladu, který jí měl Lindora zhnusit.

Exotickým dějištěm jedné z Rossiniho komických oper je Alžír, který jako středomořská metropole pirátů a obchodu s otroky jinak moc veselých představ neskýtá. Nicméně *Italka v Alžíru* je o tom, jak přelstít všemocného Mustafu, alžírského beje – a předehra k ní může rozehrát obvyklé brilantní prostředky *buffo ouvertury*.

Donizettiho *Linda z Chamonix* se z belcantového repertoáru už skoro ztratila, ale vstup titulní hrdinky recitativem *Ach, příliš jsem se zpozdila* a následující árií *Ó světlo této duše* se považuje za skutečnou perlu operní literatury. Místo do chrámu šla Linda na dostaveníčko s Carlem, zchudlým malířem, přichází však pozdě a místo milence nalézá na místě kytici, kterou jí tam zanechal: poetická (také hudebně) scéna jemně předpovídá tragické vyústění děje.

O účinkujících

Simona Šaturová, rodačka z Bratislavy, se začala učit hře na housle už v pěti letech; zpěv pak vystudovala na bratislavské konzervatoři a toto vzdělání si prohloubila různými mistrovskými kurzy, nejvýrazněji u Ileany Cotrubasové ve Vídni a u Margreet Honigové v Amsterdamu. Především jako kolorатурní sopranistka je stálým hostem Théâtre de la Monnaie v Bruselu a často spolupracuje s Aalto-Musiktheater v Essenu a Frankfurtskou operou; vystoupila také v Kolumbově divadle (Teatro Colón) v Buenos Aires, v aténském Megaronu, v pařížském Théâtre du Châtelet a v Opeře Monte-Carlo.

Z významných koncertních vystoupení pěvkyně lze vzpomenout večer s Filadelfskými symfoniky v Carnegie Hall, účinkování na Salzburger Festspiele, spolupráci s Toronto Symphony a s Orchestre de Paris, koncert s Mnichovskou filharmonií a Ivánem Fischerem, Haydnovo *Stvoření* s Londýnskou filharmonií pod taktovkou Ádáma Fischera. Absolvovala turné s Philippem Herreweghem a Orchestrem des Champs-Élysées (festivaly Edinburgh, Rheingau, San Sebastián, Varšava aj.) a v roce 2008 po Německu se světoznámým barytonistou Thomasem Quasthoffem pod taktovkou Helmuta Rillinga.

K dirigentům, se kterými spolupracovala, patří Christoph Eschenbach (The Philadelphia Orchestra, Orchestre de Paris, NDR Sinfonieorchester), Manfred Honeck (Pittsburgh Symphony Orchestra, Oslo Philharmonic), Jiří Bělohlávek (Česká filharmonie), Christopher Hogwood (Münchner Symphoniker),

Tomáš Netopil (Orchestra Accademia Nazionale di Santa Cecilia).

Simona Houda Šaturová je držitelkou Ceny Nadace Charlotty a Waltera Hamelových za vynikající pěvecké výkony (Lübeck 2007) a Ceny Thálie za nejlepší operní výkon v roce 2001.

Její poslední nahrávkou je CD *Decade* s vyzrálým Myslivečkem a mladičkým Mozartem (obsahuje čtyři skladby natočené vůbec poprvé); adventní a vánoční hudba je na CD *Gloria* s ukolébavkou Tarquinia Meruly a kompozicemi Zbyňka Matějů. Ke 200. výročí Haydnova úmrtí jí vyšlo ve vydavatelství Orfeo profilové CD *Haydn Arias*, které obdrželo ocenění Editor's Choice 2009 časopisu *The Gramophone*. Nahrávka Mahlerovy 2. symfonie s Filadelfskými symfoniky *Ondine* získala Supersonic Award a Cenu německých gramofonových kritiků; obě tato ocenění dostala i nahrávka *Requiem and Miserere* Johanna Adolfa Hasseho (Carus Verlag).

Filharmonie Brno vznikla v roce 1956 sloučením dvou tehdejších symfonických orchestrů, rozhlasového a krajského; ještě téhož roku vyjela poprvé za hranice a od té doby hostuje pravidelně (do dneška víc než tisíckrát) ve významných centrech Evropy, obou Amerik a východoasijských zemí. Se svými 112 hráči představuje jeden z největších středoevropských orchestrů a rozsahem i úrovní svého působení se řadí k proslulým tělesům z Prahy a nedaleké Vídně. Ve svém domovském městě je se svou bezmála stovkou koncertů nejdůležitějším ohniskem hudebního života; ve své vlasti vystupuje především na mezinárodních festivalech. Pořadatelskou činnost v Brně rozšířila v roce 2012 o všechny tři větve Mezinárodního hudebního festivalu Brno

(Velikonoční festival duchovní hudby, Expozici nové hudby a Moravský podzim), takže se svými vlastními – letos osmnáctiletým Mezinárodním hudebním festivalem Špilberk a Mozartovými dětmi – organizuje už pět hudebních slavností, jimiž vrcholí brněnský koncertní život.

Łukasz Borowicz (1977)

z Varšavy, absolvent oboru symfonického a operního dirigování ve třídě Bogusława Madeye na varšavské Chopinově hudební akademii (doktorát pod vedením Antoniho Wita, jemuž v letech 2002–2005 asistoval v Národní filharmonii), byl od roku 2006 prvním hostujícím dirigentem Poznaňské filharmonie a v letech 2007 až 2015 uměleckým ředitelem Polského rozhlasového

orchestru v Katovicích. Jako několikerý stipendista polského ministerstva kultury se stal laureátem čtyř zahraničních dirigentských soutěží – v Tridentu (1999), Aténách (2000), Portu (2002) a Bambergu (2004). Je považován za čelného představitele mladé dirigentské generace z počátku 21. století. Z jeho četných domácích ocenění je významný *Paszport Polityki* (2007), vyznamenání udělované každoročně deníkem *Polityka* umělcům šesti oborů; získal je za svou zásluhu o účinnou regeneraci rozhlasového orchestru, dále titul *Koryfej polské hudby* (2011), *Medaile Cypriana Kamila Norwida* (2013) a vyznamenání *Tansman 2014* za vynikající hudební osobitost.

V zahraničí řídil Borowicz mimo jiné Royal Philharmonic Orchestra, BBC Scottish Symphony, Konzerthausorchester Berlin, Komische Oper Berlin, NDR Radiophilharmonie Hannover, MDR Sinfonieorchester Leipzig, Düsseldorfer Symphoniker, Hamburger Symphoniker, Wiener Volksoper, Opéra de Marseille, Orchestre National de Montpellier, Orchestra della Svizzera Italiana, Lucerne Symphony Orchestra, Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK a PKF – Prague Philharmonia.

Borowiczovy gramofonové nahrávky získaly *BBC Music Orchestral Choice* (2010), *BBC Music Opera Choice* (2013), třikrát *Diapason d'Or* (2010, 2013 i 2017) a dvakrát vyznamenání *Fryderyka* (2007 a 2010).

Jiří Beneš

Résumé

In the history of Italian opera, the term **bel canto** (beautiful singing) is most often used to refer to the style which started to flourish in the early nineteenth century, coming to prominence in its first half and, through the works of Giuseppe Verdi, continuing up to the start of the twentieth. At their unrivalled best, *bel canto* operas are sustained by the art of singing in general but more particularly by their brilliant arias.

Gioachino Rossini (1792–1868) started to compose operas as a young man. By the time he was 37, he had written 39 of them and at this point decided to give them up to focus for the rest of his life on *serious* music and on indulging his appetite for fancy food. *Semiramide*, an operatic drama about the queen of Assyria, begins idyllically: believing that she is loved by the army commander Arsace, she takes delight in the *beautiful ray of hope that has shone for me at last*.

Vincenzo Bellini's (1801–1835) operas found their place in European opera houses during his own lifetime, and his *Norma*, about two Gallic priestesses competing for the love of an officer of the occupying Roman army, has remained a staple of the operatic repertoire ever since. The *overture* anticipates the dramatic story by effectively interjecting furious music between quietly-flowing melodic sections.

Prior to the premiere of his *Rigoletto*, **Giuseppe Verdi** (1813–1901) faced serious issues with Austria's laws of censorship, so the philandering king of the story was recast as an anonymous duke. The duke introduces himself to the beautiful daughter of the court jester as a poor student, Gaultier Maldè. Later, alone, she sighs, *Gaultier Maldè... dear name!*

Hailing from Bergamo, **Gaetano Donizetti** (1797–1848) made his mark on the operatic world with no fewer than 70 works. The comical *Don Pasquale* weaves an unlikely web of intrigue, while its *overture* signals the lightness and bravura that characterise the work's virtuoso vocal numbers.

Based on a celebrated historical novel by Walter Scott, Donizetti's *Lucia di Lammermoor* has a brilliant introduction: while the eponymous heroine is waiting for the young Edgardo di Ravenswood, she tells her maid that she has just had a dream in which a girl was killed in that very place by a distant ancestor of Edgardo's.

Bellini's *I Capuleti e i Montecchi*, which retells the famous story of the Verona lovers Romeo and Juliet, is based on a tradition much older than that drawn upon by Shakespeare. Waiting for Romeo in her room, Giulietta sings the aria *Oh quante volte*.

Rossini's *The Barber of Seville*, said to have been written in only three weeks, is his most-performed opera. The *overture* was put together by the composer from two earlier ones and, as a consequence, features none of the motifs of the work it is introducing. However, perhaps of all Rossini *overtures* it best demonstrates the composer's hallmark device of an unstoppable build-up of momentum in the conclusion.

The soprano heroine of the opera, Rosina, is the rich, young ward of the old burgher Bartolo, who has his eye on her inheritance. She is also the chosen one of the young Count Almavivo, who introduces himself to her as a young student, Lindoro. In her aria *Ah se e ver*, composed later, she sings about the intrigue that was supposed to make her loathe Lindoro.

The exotic locale of one of Rossini's comic operas is Algiers, though as a port infested by pirates and slave-traders, it does not exactly offer much in terms of joyful imagery. However, *L'italiana in Algeri* is about how to outwit the all-powerful Mustafà, the Bey of Algiers, and the *overture* displays some brilliant devices typical of *opera buffa*.

Donizetti's *Linda di Chamounix* has largely disappeared from the *bel canto* repertoire, but the entry of the titular heroine, the recitative *Ah! tardai troppo* and the following aria *O luce di quest'anima* are considered among the jewels of opera. Linda is late for a rendezvous with her beloved, yet finds a bouquet at the appointed place. It is a poetic scene that subtly anticipates the tragic denouement.

Simona Šaturová graduated in voice from the Bratislava conservatory and furthered her education in masterclasses with Ileana Cotrubaş in Vienna and Margreet Honig in Amsterdam, among others. She is a permanent guest singer at the Théâtre de la Monnaie, Brussels and often appears at Aalto-Musiktheater Essen and the Frankfurt Opera. She has also performed at Teatro Colón, Buenos Aires; Megaron, Athens; Théâtre du Châtelet, Paris; and at the Monte-Carlo Opera. In concert she has sung with leading orchestras in Europe and America under such conductors as Christoph Eschenbach, Manfred Honeck, Jiří Bělohlávek, Christopher Hogwood and Tomáš Netopil. Simona Šaturová was awarded a Charlotte and Walter Hamel Foundation prize for outstanding vocal performance (Lübeck 2007) and a Thalia Award for best operatic performance (2001).

Created in 1956 by merging the Brno-based Radio and Regional symphonic orchestras, that same year the **Brno Philharmonic** toured abroad and has been a regular guest in some of the

leading musical centres of Europe, the Americas and East Asia ever since, giving more than a thousand performances to date. With 112 players, it is one of the largest orchestras in Central Europe. The extent and quality of the Philharmonic's activities rank it alongside celebrated ensembles from Prague and nearby Vienna. It gives almost a hundred concerts per season in its home city, thus constituting the focal point of Brno's musical life. Elsewhere in the Czech Republic, the Brno Philharmonic appears at international festivals.

Łukasz Borowicz (born 1977), a graduate of the Chopin Music Academy in Warsaw, has won prizes at conducting competitions in Trento (1999), Athens (2000), Porto (2002) and Bamberg (2004), and received several important prizes at home. Having conducted the Poznań Philharmonic and the National Polish Radio Symphony Orchestra in Katowice (2007–2015) he has emerged as one of the leading young conductors. He has conducted major orchestras in London, Glasgow, Berlin, Hanover, Leipzig, Düsseldorf, Hamburg, Vienna, Montpellier, Lucerne, Lugano and Prague. His recordings won the *BBC Music Orchestral Choice* (2010), *BBC Music Opera Choice* (2013), *Diapason d'Or* (2010, 2013 and 2017) and *Fryderyk* (2007 and 2010).

Jiří Beneš

Translated by Štěpán Kaňa

Zveme vás na další koncerty festivalu

PO 14. 8. 2017 20:30

KINOKONCERT I: KONCERT Z PAŘÍŽE 2014

sólisté **Natalie Dessay**, **Anna Netrebko**, **Olga Pereřatko**,
Elřina Garanča, **Piotr Beczała**, **Lawrence Brownlee** a další
Francouzský národní orchestr, sbory **Francouzského rozhlasu**
dirigent **Daniele Gatti**

ST 16. 8. 2017 20:00

BIG BAND GUSTAVA BROMA

hosté **Betty Semper** a **Dasha zpěv**
Rozhlasový Big Band Gustava Broma, dirigent **Vlado Valovič**

PÁ 18. 8. 2017 20:00

UHERSKÉ TANCE

MOZART Symfonie č. 34 C dur KV 338
SAINT-SAËNS Violoncellový koncert č. 1 a moll op. 33
KODÁLY Tance z Galanty
BRAHMS Uherské tance (výběr: č. 1, 3, 5, 6 a 10)
Troels Svane violoncello
Filharmonie Brno, dirigent **Bijan Khadem-Missagh**

PO 21. 8. 2017 20:30

KINOKONCERT II: KONCERT ZE SCHÖNBRUNNU 2016

Katia Labèque, **Marielle Labèque** klavíry
Vídeňští filharmonikové, dirigent **Semjon Byčkov**

ST 23. 8. 2017 20:00

BABÍ JAR

KABELÁČ Židovská modlitba, „Hoj“ ze Šesti mužských sborů
ŠOSTAKOVIČ Symfonie č. 13 b moll op. 113 „Babí Jar“
Tomáš Krejčí baryton, **Jan Špaček** recitace
Láska opravdivá, mužský pěvecký sbor při FF MU
Akademické pěvecké sdružení Moravan
Ars Brunensis, mužská sekce, **Mladí brněnřtři symfonikové**
dirigenti **Jan Špaček** a **Gabriela Tardonová**

PÁ 25. 8. 2017 20:00

SPIELBERG NA ŠPILBERKU

Hudba ze slavných filmů a muzikálů:
KORNGOLD, STEINER, WILLIAMS, STYNE, AURIC, HERMAN,
KANDER, MORRICONE, COPLAND a NILSSON
Isabel Dörfler mezzosoprán
Ars Brunensis, **Filharmonie Brno**, dirigent **Caspar Richter**

AUTORIZOVANÝ DEALER

AUTORIZOVANÝ DEALER

PRODEJ PNEU
PNEUSERVIS AUTO-MOTO
E-SHOP

Brno-Bohunice www.pemm.cz

Změna programu a účinkujících vyhrazena!

Prosíme posluchače, aby zaujali svá místa včas,
vypnuli mobilní telefony a během koncertu nefotografovali.
Děkujeme.

Vydala Filharmonie Brno nákladem 300 výtisků
texty Jiří Beneš
anglicky Štěpán Kaňa
foto Jan Houda (Simona Šaturová), Justyna Mielmiczkuk
(Łukasz Borowicz) a archiv Filharmonie Brno
sazba a produkce Petr Tejkal Design

Filharmonie Brno, příspěvková organizace
Komenského nám. 534/8, 602 00 Brno
☎ +420 539 092 801
info@filharmonie-brno.cz
www.filharmonie-brno.cz